

Sygn. akt III CSK 13/18

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa J.D. i J.D.
przeciwko „W...” S.A. w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.
z dnia 8 sierpnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powodów na rzecz strony pozwanej kwotę 5400 zł
(pięć tysięcy czterysta zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2017 r. Sąd Apelacyjny w K. w sprawie o zapłatę oddalił apelację powodów od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 grudnia 2016 r.

Powodowie wnieśli skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli jest ona oczywiście uzasadniona. Jeżeli skarżący wskazuje tę właśnie przesłankę, to powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, iż rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżący wykaże, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ., 21 września 2010 r., III UK 95/10, nie publ., i z dnia 2 grudnia 2011 r., III SK 31/11, nie publ.).

Podniesiona w skardze przyczyna kasacyjna nie została wykazana, a skarżący nie podjął nawet próby przekonania Sądu Najwyższego, że zaskarżony wyrok jest oczywiście błędny, co nie tylko zdaniem skarżącego jest widoczne *prima facie*, w związku z czym musi być wzruszony. Tymczasem skarżący skupił się na krytyce i podważaniu ustaleń oraz oceny dowodów, co nie prowadzi do wykazania oczywistej zasadności skargi, zwłaszcza że jest w postępowaniu kasacyjnym w ogóle niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

at